

OTSOA ETA ARTZAYAK.

Otso bat sarturik bein
 chabola batera,
 izan zuben zer jana
 arkitzeko era,
 surtan egoskaiakin
 tupi bat zegoana,
 buruba sarturik an
 ustu zuben dana;
 bañan ustutzeaz bat
 larritu zan bera,
 burutik ezin zula
 tupirik atera,
 bada ain zalapartan
 asirik igasi,
 mendiz bea jo zuben
 tupi zar ta guzi:
 toki artan gertatzen
 ziran bi artalde,
 beren arzai mutillak
 zituztela alde,
 eta biyak joanikan
 otsoarengana,
 galdetu zien, zer zan
 zerabillen lana.
 Jaunak:—eranzun zien,
 chapela ta guzi,
 chabol zuenean det

otso bat ikusi,
 zeña ari zan jaten
 tupi ontatikan;
 eta tupiya bera
 ere ez dezan jan,
 ezpañetatik diot
 tiraka atera,
 eta au ekartzera
 jachi naiz onera.—
 Arzayak igarririk
 ura zer chori zan,
 eta ark zitubela
 tupiko gauzak jan,
 kendutzen ari gabe
 tupiya burutik,
 beste aldera zuten
 bialdu mundutik.

. . . . .

Otsoak gaizgandreak
 zituben aundiyak,
 bañan bai eta ere
 arzai gazte biyak;
 berriz ere gaiztoak
 izketan naiz jakin,
 maiz ditu arkituko
 lan charrak berekin.